

Poruka prigodom patrona Provincije i spomena na preminuće Utemeljitelja Družbe

Provincijska glavarica sestara Služavki Maloga Isusa Provincije Bezgrješnoga začeca BDM – s. M. Admirata Lučić – u duhu slavlja zaštitnice Provincije i dana preminuća utemeljitelja Družbe – sluge Božjega Josipa Stadlera – uputila je sestrama prigodnu poruku:

Osobito drage sestre,

svetim vremenom došašća počinje tijekom liturgijske godine. U to vrijeme iščekivanja slavimo Bezgrješnu Majku, zaštitnicu naše provincijske zajednice. Ta svetkovina je ujedno i dan preminuća našega oca Utemeljitelja. Posljednji mjesec u godini, obilato prožet blagdanima, doima se poput neiscrpne riznice duhovnoga blaga. Pred tom riznicom adventskih dana prigibamo se srcima punim štovanja, jer stojimo pred otajstvom spasenja što providonosno hita da nas spasi (usp. Iz 35,4). Hita upravo u Mariji i po Mariji. Naš otac Utemeljitelj, blage uspomene sluga Božji, sinovskim je pogledom duše častio Mariju - svoju Imacolatuu. Naše su oči uprte u Bezgrješnu, kao u prvo čelo Božića. Gledamo u Majku koja je oduvijek predodređena da nam donese Isusa - Otkupitelja. Po planu Očevu želi ga još jednom položiti u naša srca da bude Kralj naših duša pa da, po redovničkom posvećenju, budemo svjedokinje evanđeoske ljubavi milosrđa.

I dok, uperenih očiju u Bezgrješnu, živimo ovo razdoblje godine, osjećam njegovu pogodnost, kako za osvrt na događaje i doživljaje, tako i za planiranja naredne godine. Prisjećam se da nam je Sveti Otac u Godini Bogu posvećena života dao dobar obrazac za sva planiranja.

Za prvi korak je stavio vrjednovanje *zahvalnosti za prošlost*, drugi je obilježen oduševljenim *življenjem sadašnjosti*, dok s trećim biva usmjeraj *pogleda nade u budućnost*. To je troslojno područje kroz koje svaka od nas, podjednako i svaka zajednica u poslanju, treba gledati, planirati, ispitivati i vrjednovati rado nastalu ideju, želju i čin.

Pogled u prošlost ispunja nam duše radošću, puninom milosti i zahvalnosti za predivno utjelovljenje Očeva plana spasenja duša u srce našega oca Utemeljitelja. Ova godina je bila više nego sjećanje na 135. obljetnicu njegova imenovanja vrhbosanskim nadbiskupom. Koliko je samo dobra Gospodin po njemu učinio za našu mjesnu Crkvu: kamo god pogledamo, na što god pomislimo sve je natopljeno njegovom vjerom, ljubavlju i nadom, jednostavno – svetošću njegova života. Zauzimao se žarko za sve što je Bogu drago, neprestano izgarajući za spasenje duša. Taj skladni, divni odnos prema duhovnim i materijalnim stvarnostima ostavio nam je kao duhovno blago, kao baštinu koju smo dužne prenijeti novim naraštajima.

Drage sestre, Utemeljiteljev odnos prema Bezgrješnoj, prema njezinu i Očevu Sinu jedincu, prema majci Crkvi koja utjelovljuje sredstva za spasenje duša, naša je snaga i nemali zalog u dolazećem vremenu.

Upravo na tome tragu njegovih milosrdnih stopa, u dosluhu s Božjim naumom, planiramo buduće korake. Mali su, krhki i nesigurni naši koraci. Molitva – taj divni i slatki razgovor s Bogom – naša je obnovljiva snaga. Ona ima snažan utjecaj na pojedinačan vlastiti život i život sestrinske zajednice koju svaka od nas oblikuje unoseći vlastite krjeposti, vrline, nedostatke, mane i grijeha. Svetost naših zajednica zapravo je ona koju živi svaka od nas ponaosob, utjelovljujući u zajednicu vlastitu osobnost s karizmom klanjanja malome Isusu, služenja nejakima i nemoćnima, posvećivanju vlastita života zavjetima i ljubavi prema samozataji i žrtvi.

U pohodu zajednicama doživjela sam puno radosti vidjevši spasonosne plodove žarke ljubavi i svetosti života, ali, nažalost, nisu bila rijetka nezadovoljstva pojedinih sestara potaknuta vlastitim viđenjem odnosa drugih prema njima samima i prema zajednici. Nezadovoljstvo može dati pozitivnu energiju ako se ta snaga usmjeri u vlastito srce i u njemu pobudi promjenu u posredovanju blagoslova nadnaravnoga i svetoga života.

Stoga bih na završetku Svete godine milosrđa voljela sa svakom od vas najprije zahvaliti dragome Bogu za milosti Izvanrednoga jubileja Božjega milosrđa. Sveti Otac nas hrabri govoreći o djelima milosrđa kao o učinkovitu lijeku za bolesti suvremenoga društva. Majka Crkva nas je obilato obdarivala – sijući sjemenje milosrđa. Poneko je već niklo, neko čeka svoje vrijeme klijanja u humusu ljudske plemenitosti koje treba natopiti požrtvovnošću i odanošću. Mi smo, drage sestre, kao kćeri Crkve, posvećene sestre i duhovne majke Isusovih miljenika, pozvane svjedočiti o svemu što nam učini Gospodin. Zadužio nas je voditi mnoge duše prema Betlehenskoj štali da čuju pjev anđela, da vide darove pastira i mudraca, da se oči u oči susretnu s nježnošću Božanskoga djeteta.

Tu, u špilji Isusova porođenja, Bezgrešna Majka Marija je porodila Ljubav koja hita da nas spasi. Tu su Ljubav dotaknule oči naše duše. Obojile su naš pogled i ništa nije isto kao prije. Sve miriše i odiše nadnaravnom jakošću Duha, čime se oblikuje naš nutarnji posvećeni život.

Ovim mislima, drage sestre, želim svakoj blagoslovljenu svetkovinu Bezgrješne, po kojoj imamo i slavimo Dan Sarajevske provincije. Dok prikazujem malome Isusu i Bezgrješnoj Majci svaku od vas, pozdravljam vas u sestrinskoj odanosti!

Vaša, po Djetetu Isusu i Bezgrešnoj Majci Mariji,

*sestra M. Admirata Lučić
provincijska glavarica*

U Sarajevu na prvu nedjelju Došašća 2016.